

عنوان مقاله:

بررسی ژورنالیسم ادبی بهار با تکیه بر اشعار وی

محل انتشار:

همایش ملی ملک الشعراء بهار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

حامد نگهداری - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه کاشان

حسین جودوی - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

محمد تقی صبوری، معروف به ملک الشعراء بهار، از جمله شاعرانی است که در تاریخ ادبی، سیاسی و مطبوعاتی کشور، چهره ای درخشان از خود به یادگار گذاشته است. اشعار وی، از منظر ویژگی های زبانی، بیانی و محتوایی، در زمره والاترین اشعار قرار می گیرد. لقب مطمئن ملک الشعراء، خود، گواهی بر این ادعا است. فعالیت های وی در انجمن های سیاسی مختلف، نظیر انجمن سعادت، همچنین حضور وی در چند دوره از دوره های مجلس شورای اسلامی و سرانجام نیز جلوس بر مسند وزارت فرهنگ، بررسی وی از منظر سیاست و فعالیت های سیاسی او را حائز اهمیت کرده است. تاسیس روزنامه هایی نظیر خراسان، نوبهار و تازه بهار نیز شخصیت ژورنالیستی و مطبوعاتی بهار را آنچنان برجسته ساخته است که تفحص در باب آن خالی از لطف نباشد. ادب انتقادی وی، از جنبه های مختلف، نظیر اندرز، عبرت گیری، تحسیر، تحذیر، تحریض و تنبیه، مورد پژوهش واقع شده است. همچنین موضوعاتی نظیر، ناسیونالیسم، آزادی خواهی، صلح طلبی و عدالت خواهی از جنبه های سیاسی و اجتماعی مورد بحث قرار گرفته است. درباره چهره ادبی وی و اشعارش، بارها به تفصیل سخن رانده شده است؛ در این پژوهش، نگارندگان برآنند که ویژگی های ادبی، سیاسی و مطبوعاتی وی را توأمان با یکدیگر، به بوته نقد و بررسی گذارند.

کلمات کلیدی:

بهار، ادبیات، سیاست، ژورنالیسم، دیوان ملک الشعراء بهار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/868086>

